

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: **V. Ch.**, narozený dne X
státní příslušnost Republika Kazachstán
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Plickou
sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2024, č. j. OAM-1341/ZA-ZA11-K01-2024, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2024, č. j. OAM-1341/ZA-ZA11-K01-2024, kterým byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřijatelnou, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
- Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svou žádost odůvodnil tím, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a zároveň jeho přiznání není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
- Žalovaný neshledal naplnění podmínek ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť účinky pravomocného rozhodnutí neznamenají pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Zdůraznil, že zákon pro případné přiznání odkladného účinku žalobě stanoví tři podmínky, které musí být splněny kumulativně, z nichž první podmínkou je, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro žalobce znamenají újmu. Tuto podmínku je povinen osvědčit právě žalobce, který se přiznání odkladného účinku domáhá, nestačí poukázat jen na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že v případě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce neexistují skutečnosti, které by v jeho případě pro přiznání svědčily a navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.

4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že majetek žalobce se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
6. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Předně soud konstatuje, že odkladný účinek žalobě v daném případě podle § 32 odst. 2 zákona o azylu oproti jiným rozhodnutím v azylových věcech není zákonem přiznáván. Úmyslem zákonodárce tak bylo v určitých typových případech (jako je i ten žalobcův)

odkladný účinek žalobě neposkytovat. Soud má za to, že je to jedna ze závažných skutečností, kterou musí v daném případě brát v úvahu.

8. Žalobce ve své žádosti neuvedl, z jakých důvodů má za to, že by mu výkonem či jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí byla způsobena újma.
9. Soud dále poukazuje na skutečnost, že výkonem napadeného rozhodnutí není žalobce nucen opustit území České republiky. Primárně je pobyt cizinců upravován zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, dle kterého může žalobkyně za splnění stanovených podmínek požádat o některé z pobytových oprávnění. V této souvislosti soud připomíná, že i v rámci řízení o vyhoštění cizince je Policie České republiky povinna vyžádat si závazné stanovisko o tom, zda je vycestování cizince možné (srov. § 120a ve spojení s § 179 zákona o pobytu cizinců). Rozhodnutí o správním vyhoštění přitom nelze vydat, jestliže by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života cizince (srov. § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců). V případě nemožnosti vycestování může cizinec podat proti rozhodnutí o správním vyhoštění žalobu, jež má ze zákona odkladný účinek (srov. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). S ohledem na předestřené skutečnosti lze tudíž konstatovat, že v projednávané věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nestanoví žalobci povinnost opustit území České republiky. K obdobným závěrům dospěl také Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 Azs 33/2018-39, nebo v usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 9 Azs 362/2017-39.
10. Tvrdit a prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, jelikož svoji žádost o přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil.
11. Veden shora uvedeným testem soud dospěl k závěru, že žalobce splnění první podmínky – tedy existenci újmy, jež by mu v důsledku nepřiznání odkladného účinku žalobě hrozila – neprokázal. Za těchto okolností proto nebylo ani relevantní posuzovat splnění dalších dvou podmínek. Po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem tudíž soud dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět, a proto jej zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejdou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 19. února 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce